

รายงาน

เรื่อง การออกแบบและการผลิตสื่อของเล่น ที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กและการนำไปใช้สำหรับเด็กปฐมวัย 3-4 ปี

เสนอ

ผศ.กรรณก รูปประสม อาจารย์พัทธนันท์ เกิดคง
อาจารย์สาวิตรี จันทโรสภา อาจารย์โสภิตา โครตโนนกอก

จัดทำโดย สมาชิกกลุ่ม

1.นางสาวศิริประภา เจริญพันธุ์วงศ์	รหัส	571031321222
2.นางสุพิน แหวนวิเศษ	รหัส	571031321223
3.นางสาวรสลิน เฉียบพิมาย	รหัส	571031321224
4.นางธนาวดี ศรีประโคน	รหัส	571031321232
5.นางณัฐนันท์ กลอยประโคน	รหัส	571031321233

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 1071304 การเล่นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเด็ก

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

คำนำ

รายงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 1071304 การเล่นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเด็ก หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลการออกแบบและการผลิตสื่อของเล่นที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และการนำไปใช้สำหรับเด็กปฐมวัย 3-4 ปี เพื่อนำมาวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในปีถัดไป ซึ่งความรู้ที่ได้จากการเก็บข้อมูลผู้จัดทำได้คาดว่าข้อมูลที่วิเคราะห์มาแล้ว อาจจะเป็นประโยชน์ระดับเล็กถึงระดับกลาง แรงจูงใจในการทำรายงานเรื่องนี้ เนื่องมาจากเป็นเรื่องที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งผู้จัดทำจะต้องขอขอบคุณอาจารย์ประจำรายวิชา ผู้ให้ความรู้ และแนวทางการเก็บข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์

ทางคณะผู้จัดทำหวังว่า รายงานฉบับนี้จะให้ความรู้ และเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุก ๆ ท่าน หากรายงานฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด เราต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

คณะผู้จัดทำ

1.นางสาวศิริประภา เจริญพันธุ์วงศ์	รหัส	571031321222
2.นางสุพิน แหวนวิเศษ	รหัส	571031321223
3.นางสาวรสลิน เฉียบพิมาย	รหัส	571031321224
4.นางธนาวดี ศรีประโคน	รหัส	571031321232
5.นางณัฐนันท์ กลอยประโคน	รหัส	571031321233

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
1 การวางแผนการผลิตของเล่น	
เลือกผลิตของเล่น	1
ระบุชื่อของเล่น ระดับอายุของผู้เล่น	2
อุปกรณ์ที่ใช้ทำของเล่นที่ออกแบบ	3
วิธีการเล่น	4
ประโยชน์ที่เด็กได้จากของเล่น	4
2 ผลิตของเล่น	
ภาพบันทึกขั้นตอน ประกอบคำอธิบาย	7
ภาพถ่ายสื่อที่ผลิตสำเร็จ	14
3 นำของเล่นไปใช้	
ภาพบันทึกนำของเล่นไปใช้กับเด็กที่ศูนย์	15
4 วิเคราะห์และสรุปผลการเล่น และการนำของเล่นไปใช้	
วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อน	26
บรรยายสรุปพฤติกรรมการเล่น	26
วิเคราะห์สาเหตุ สอดคล้องกับนักทฤษฎีของนักการศึกษา	26
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	

1. จักรการวางแผนการ พัดิตของเด่น

สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี พัฒนาการด้านร่างกายของเด็กวัยนี้เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะเรื่องความสูงและน้ำหนัก การเพิ่มของ น้ำหนักเกิดจากการเจริญเติบโตของกระดูกและกล้ามเนื้อ ในตอนต้นของวัยนี้ สัดส่วนของร่างกายเปลี่ยนแปลง ใกล้เคียงกับผู้ใหญ่มากขึ้น ทำให้สามารถกล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหวดีขึ้น เด็กจึงชอบวิ่ง กระโดด ไม่หยุดนิ่ง การหยิบจับและการช่วยเหลือตนเอง สามารถควบคุมและบังคับการทรงตัวได้ดี ทำให้เด็กวัยนี้ พร้อมทั้งจะทำกิจกรรมเกี่ยวกับการออกกำลังกาย เล่นกลางแจ้ง การใช้มือก็มีความละเอียดขึ้น เด็กสามารถแต่งตัวเองได้ หวี ผอม แปรงฟันได้เอง และสามารถช่วยทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ได้ เราจะเห็นว่าเด็กในวัยนี้มีการพัฒนาด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่และกล้ามเนื้อมัดเล็ก **เริ่มช่วยเหลือตนเองได้** เช่น รับประทานอาหาร แต่งตัว ทำกิจวัตรประจำวันต่างๆ ด้วยตนเอง และยังชอบช่วยผู้ใหญ่ทำงานเล็กๆน้อยๆ เราควรส่งเสริมให้เด็กเกิดความภูมิใจด้วยการชื่นชมในสิ่งที่เด็กทำ และให้ได้ลองทำอะไรใหม่ๆด้วยตนเอง

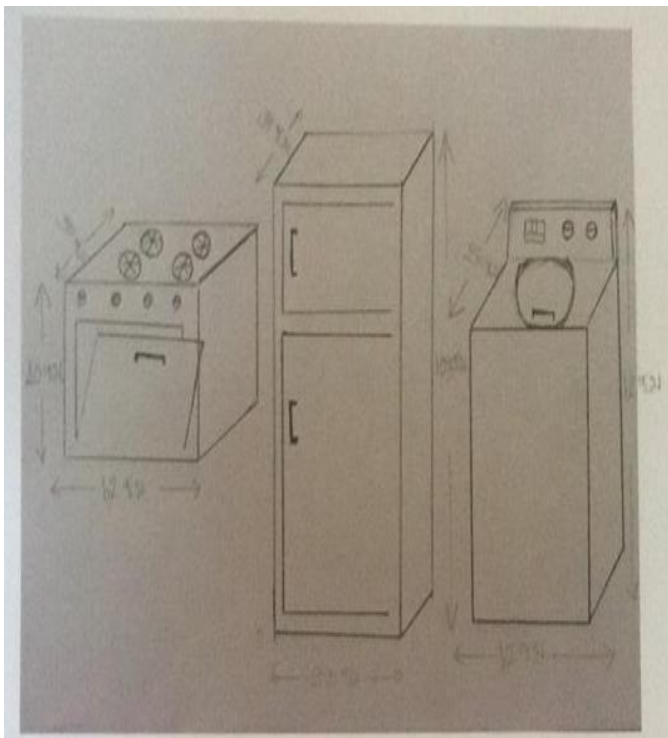
เล่นกับเพื่อน มักจะเล่นอยู่ในกลุ่มเพื่อน 2-3 คน ทำให้ได้เรียนรู้เงื่อนไขทางสังคมใหม่ๆที่นอกเหนือไปจากที่บ้าน เริ่มบอกความแตกต่างระหว่างเพศได้ Piaget นักจิตวิทยากลุ่มที่เน้นความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) กล่าวว่า เด็ก 3-5 ขวบ เรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมจากเพื่อนในโรงเรียนอนุบาลหรือเพื่อนบ้านวัยเดียวกัน แต่เด็กวัยนี้ยังเข้าใจถึงความถูกต้องและความผิดไม่ลึกซึ้งนัก

มีจินตนาการ เด็กวัยนี้ชอบของเล่นที่ใช้ความคิด หากได้เล่นจินตนาการ หรือแสดงบทบาทสมมติจะเล่นได้เรื่อยๆ เช่น พ่อแม่ ครู ตำรวจ ซึ่งเด็กมักจะเล่นบทบาทสมมติเป็นบุคคลที่มีอำนาจในสายตาเด็ก การเล่นบทบาทสมมติเป็นสิ่งที่เราควรส่งเสริมเพราะช่วยให้เด็กได้มีจินตนาการ และเป็นการปลดปล่อย

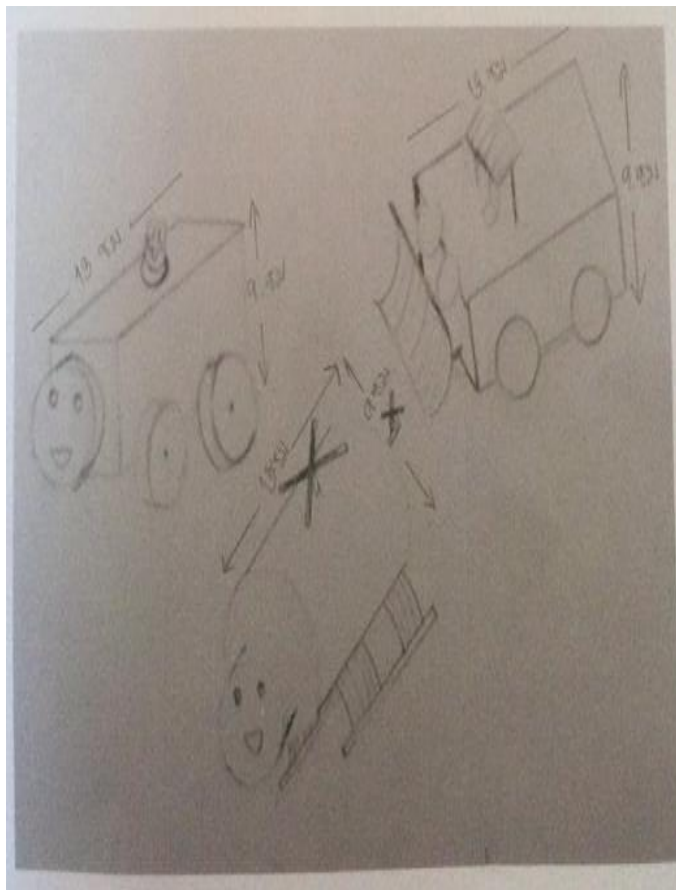
จัดกิจกรรมที่เด็กจะได้สื่อสาร เช่น ร้องเพลง ท่องคำคล้องจอง เล่านิทาน เล่นบทบาทสมมติ พูดคุยกับลูกให้มากในทุกๆ ช่วง ทุกๆ กิจกรรมที่ได้อยู่กับเด็ก เช่น ขณะเล่น ขณะทำกิจวัตรประจำวัน เพื่อให้เด็กได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษา ได้เรียนรู้คำศัพท์ต่างๆ และต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้ทดลองใช้ภาษา ด้วยการชวนคุยแบบตั้งคำถามและให้ความสำคัญกับการฟังในสิ่งที่เด็กพยายามสื่อสาร

สร้างทักษะชีวิต : การทำอะไรได้ด้วยตัวเอง เช่น ทำกิจวัตรประจำวันได้เอง ช่วยเหลือตัวเองได้ สามารถทำและสื่อสารให้ผู้อื่นรู้ในสิ่งที่ตัวเองต้องการได้ สิ่งเหล่านี้จะพัฒนาไปสู่ความเชื่อมั่น และการเห็นคุณค่าในตัวเอง ถ้ายังมีโอกาสทำอะไรด้วยตัวเองบ่อยเท่าไร โอกาสของการได้ลองผิดลองถูก ได้คิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา ตัดสินใจในระหว่างที่ทำกิจกรรมเหล่านี้มันก็จะมีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจก็จะสะสมมากขึ้นเป็นวงจรเรียนรู้ ที่มีแต่ได้กับได้ นอกจากนี้เด็กๆ ที่ช่วยเหลือตนเองได้มาก จะเป็นคนที่รู้จักรับผิดชอบและปรับตัวง่ายด้วย

แบบร่างของเล่น
ชุดครัวบรรณา (ชั้นที่ 1) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

ชุดครอบครัวมินิคาร์ (ชั้นที่ 2) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

ชุดครัวธรรมชาติ (ขั้นที่ 1)

วัสดุ/อุปกรณ์

1. กล่องกระดาษลัง	7. สีกระป๋อง สีแดง สีขาว สีเงิน
2. ปืนกาว	8. ฝาขวดน้ำ
3. กระดาษสี	9. กาว
4. ลวด	10. ไม้ไผ่
5. ตระกร้า	11. คัตเตอร์ กรรไกร
6. กาวสองหน้า	12. แลคซัน

วิธีทำ

1. ตัดกระดาษลังเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมพื้นผ้าสูงตามขนาดได้แล้วใช้ปืนกาวติดให้แน่น
2. ตัดชิ้นส่วนต่างๆ ตามแบบตักแต่งประกอบให้ครบ เช่น ที่จับประตู ที่วางเตา ที่ใส่ตระกร้าผ้า
3. พ่นสีตกแต่งให้สวยงาม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสามารถประกอบการเล่นนิทาน เพื่อปลูกฝังหลักเศรษฐกิจพอเพียง
2. เพื่อสามารถประกอบการเรียนการสอน เรื่อง ของใช้ในครัว
3. เพื่อสามารถให้นักเรียนเกิดความสุขสนานเพลิดเพลิน เรียนรู้อย่างมีความสุข
4. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น เกิดจินตนาการจากการแสดงท่าทาง

ขั้นตอนการใช้(วิธีการเล่น)

1. ใช้ประกอบการเล่านิทาน เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน
2. ใช้ประกอบการแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่เรียน
3. ใช้แสดงท่าทางตามจินตนาการ
4. ใช้แสดงเพื่อสรุปบทเรียน (หน่วยการเรียนรู้)

ผลที่เกิดกับผู้เรียน(ประโยชน์)

1. นักเรียนได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่าย
2. มีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออก
3. เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ครอบครัวอินเดียน (ครั้งที่ 2)

วัสดุ/อุปกรณ์

1. ขวดแชมพู ขวดน้ำยา	6. หลอดกาแฟ
2. ปืนกาว	7. ฝาขวดน้ำ
3. กาว	8. ลวด
4. ไม้ไผ่	9. กรรไกร
5. คัตเตอร์	

วิธีทำ

1. ตัดขวดเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมพื้นผ้าสูงตามขนาด ได้แล้วใช้ปืนกาวติดให้แน่น
2. เจาะรูขวด ใส่ไม้ไผ่
3. เจาะรูฝา น้ำ ใส่ไม้ไผ่ยิงกาว
4. ทดลองวิ่ง ตกแต่งให้สวยงาม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสามารถประกอบการเล่านิทาน เพื่อปลูกฝังหลักเศรษฐกิจพอเพียง
2. เพื่อสามารถประกอบการเรียนการสอน
3. เพื่อสามารถให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เรียนรู้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการใช้(วิธีการเล่น)

1. ใช้ประกอบการเล่านิทาน เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน
2. ใช้แสดงท่าทางตามจินตนาการ
4. ใช้แสดงเพื่อสรุปบทเรียน (หน่วยการเรียนรู้)

ผลที่เกิดกับผู้เรียน(ประโยชน์)

1. นักเรียนได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่าย
2. มีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออก
3. เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

2. ผลิตงานออนไลน์

วางแผนร่วมกัน

ร่วมกันเรียนรู้วางแผน ร่าง วิเคราะห์สื่อ สำหรับเด็ก 3-4 ปี

ทางแอมร ร่มกัน

ร่มกันนิรโทษทางแอมร ร่มกัน วิชาทศ๒๒๒ ศึกษารับเด็ก 3-4 ปี

ภาพขั้นตอนการผลิตสื่อ ชุดความรู้ (ขั้นที่ 1)

ติดบัตรภาพประกอบตามสื่อ

ภาพขั้นตอนการผลิตสื่อ ชุดความรู้ (ขั้นที่ 1)

ตรงตามแบบ

ภาพขั้นตอนการฉีดน้ำ ชุติคาร์บอนา (วันที่ 1)

น้ำฉีดจากถังน้ำเพิ่มฉีดรดตามโดยงาม

ภาพขั้นตอนการผลิตสื่อ ชุดครอบครัวอบอุ่น (ขั้นที่ 2)

ตัดขอบกระดาษ

ภาพขั้นตอนการผลิตสื่อ ชุดครอบครัวอบอุ่น (ขั้นที่ 2)

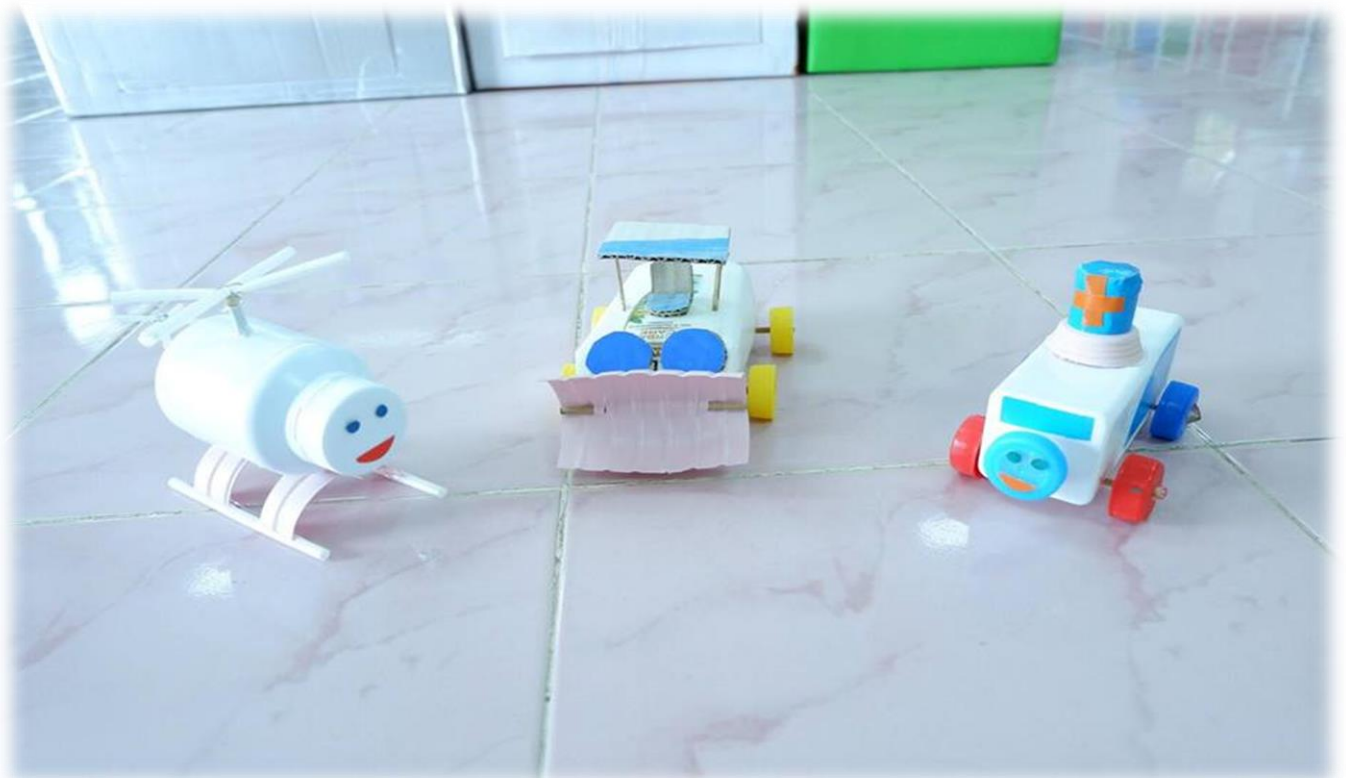

ประเภทสื่อ ทดลองใช้

โต๊ะของเล่น ชุดครัวพลาสติก (ชนิดที่ 1) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

โต๊ะของเล่น ชุดรถบรรทุกแอมบิวลันซ์ (ชนิดที่ 2) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

3. ขั้นตอนการนำขอมูลไปใช้

การทอไข่ไข่
ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไทร

สื่อของเล่น ชุดครูปฐมวัย (วันที่ 2) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

การทําไข่ไก่
ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไทร

ไข่แดงอ่อน ชุดครัวอนุบาลฯ (ชั้นที่ 1) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

การทําไข่ไก่
ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่ทําเจริญ

สื่อการสอน ชุดครุฑนครวัดนิทาน (ฉบับที่ 2) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

การทําไข่ไก่
ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่ทําเจริญ

สื่อของเล่น ชุดครัวธรรมชาติ (ขั้นที่ 1) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

การทําไข่ไก่
ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลโคกกรแก้ว

สื่อของตนเอง ชุดครัวธรรมชาติ (ชิ้นที่ 1) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

*ການກໍ່ໄປໃຫ້
ພໍ່ ສູນເຢື່ອພັດທະນາເດັກເລີກຕໍາມະໄກກາກແກ້ວ*

ໄລຍະເວລາ ທຸລະກຳບຸກຄົນລາຍການ (ສັດຕິ 2) ສຳຫລັບເດັກອາຍຸ 3-4 ປີ

การทําไข่ไก่
ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทับคางใต้

สื่อของเล่น ชุดครัวพลาสติก (ชิ้นที่ 1) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

การทอไม้젓
ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทับละไฉ

สื่อของเล่น ชุดครูปฐมวัย (ชุดที่ 2) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

การสอนเรื่องเครื่องครัวมีคุณค่าต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยในหลายด้าน ทั้งการเรียนรู้ที่เด็กจะได้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเนื้อหาสาระจากหน่วยการเรียนรู้แล้ว การสอนเรื่องเครื่องครัวมีประโยชน์ต่อเด็กดังนี้ ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกายให้กับเด็ก การเรียนรู้เกี่ยวกับเครื่องครัว นอกจากเด็กจะได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าในการเรียนรู้ถึงชนิดของอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องครัวแล้ว การที่เด็กได้ใช้ช้อนตักข้าวหรืออาหารรับประทาน เป็นการพัฒนาความสามารถในการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อเล็กและการทำงานประสานสัมพันธ์กัน การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อเล็ก (Fine – motor Development) เกิดจากการที่เด็กได้ใช้กล้ามเนื้อในการหยิบจับ (Manipulative Abilities) สิ่งต่างๆ ซึ่งการจับสัมผัสข้าวของเครื่องใช้ในห้องครัว เด็กจะได้ใช้กล้ามเนื้อในส่วนของข้อมือ มือ นิ้วมือ การทำงานของกล้ามเนื้อเล็กในส่วนต่างๆต้องประสานสัมพันธ์กัน เช่น การใช้ช้อนตักอาหารใส่ปากโดยควบคุมไม่ให้หกหรือตกหล่น การจับแก้วน้ำมาดื่มโดยควบคุมไม่ให้แก้วน้ำหล่น หรือนำหมากจากแก้ว เป็นต้น และนอกจากเด็กจะได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กแล้ว การเรียนรู้เรื่องเครื่องครัวยังส่งเสริมให้เด็กได้รับการพัฒนาในด้านสุขอนามัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการทางด้านร่างกาย ซึ่งได้แก่ การฝึกนิสัยในการรับประทานอาหารที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ การส่งเสริมให้เด็กมีสุขอนามัยที่ดี ด้านการดูแลความสะอาดของร่างกาย และฝึกนิสัยให้เด็กมีนิสัยในการดูแลความปลอดภัยให้กับตนเองและผู้อื่น การปฏิบัติตนเมื่อใช้อุปกรณ์ในห้องครัวไม่ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย เช่น อันตรายจากกระแสไฟฟ้า เตาแก๊ส เครื่องปั่นน้ำผลไม้ ฯลฯ ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์จิตใจให้กับเด็ก การเรียนรู้เรื่องเครื่องครัวที่ครูหรือพ่อแม่ผู้ปกครองให้เด็กได้ทดลองและเรียนจากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้ากับสื่ออุปกรณ์ภายในห้องครัว จะเป็นการตอบสนองต่อธรรมชาติของเด็กวัย 3 – 5 ปี ที่มีความรู้สึกเป็นอิสระ ต้องการทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง มีความคิดริเริ่มในการทำสิ่งต่างๆ ซึ่งอีริก อีริกสัน (Erik Erikson) กล่าวว่า เด็กวัยช่วง 3 – 5 ปี จะมีความรู้สึกเป็นอิสระและความรู้สึกผิด การที่บุคคลที่แวดล้อมเด็กได้ตอบสนองต่อธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้อย่างอิสระ ไม่บังคับหรือกำหนดการกระทำของเด็ก จะทำให้เด็กมีความเป็นอิสระ กล้าคิด กล้าทำสิ่งใหม่ๆอยู่เสมอ แต่ในทางตรงข้าม ถ้าเด็กถูกกำกับการกระทำโดยผู้ใหญ่ เด็กจะเป็นคนที่ไม่กล้าคิด กล้าทำสิ่งที่เป็นการสร้างสรรค์ต่างๆ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า การสอนเรื่องเครื่องครัวสามารถนำมาจัดประสบการณ์ให้เด็กได้รับการพัฒนาด้านอารมณ์ โดยครูหรือผู้ใหญ่ต้องยอมรับนับถือเด็ก และเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้เต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสังคมให้กับเด็ก การสอนเรื่องเครื่องครัวสามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กได้เนื่องจาก เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกอบอาหาร ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมที่เด็กร่วมกับพ่อแม่หรือครูที่โรงเรียน การที่บุคคลที่อยู่แวดล้อมเด็กเปิดโอกาสให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีและมีพฤติกรรมสังคมเชิงบวก ซึ่งได้แก่ การรู้สึเกี่ยวกับตนเอง (Self Concept) ซึ่งจะเริ่มก่อขึ้นตั้งแต่วัยแรกเกิดและพัฒนาตลอดช่วงปฐมวัย การที่เด็กจะรู้สึกกับตนเองอย่างไรนั้นเป็นผลสืบเนื่องสะสมมาจากการติดต่อสัมพันธ์และการติดต่อกับบุคคลต่างๆ ที่แวดล้อมเด็ก ถ้าเป็นไปในทางบวกเด็กจะรู้สึกดีกับตนเอง ถ้าเด็กได้รับการยอมรับจากครอบครัว ได้รับความรักความเอาใจใส่ ได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน มีสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นเด็ก เด็กจะเริ่มต้นพัฒนาการรับรู้เกี่ยวกับตนเองว่าเป็นคนที่น่าพอใจ ถ้าเด็กไม่ถูกละเลยหรือทอดทิ้งให้ว่าเหว่มากเกินไป ไม่ถูกดูว่าตำหนิอย่างเกรี้ยวกราดหรือจู้จี้ บังคับเด็กอย่างรุนแรงแล้ว เด็กมีแนวโน้มที่จะชอบพอใจในตนเองและผู้อื่น นอกจากนี้การเรียนรู้จากกิจกรรมที่ได้ร่วมกันทำเป็นกลุ่ม เด็กยังได้รับการพัฒนาด้านความมีวินัยต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักการรอคอยลำดับก่อนหลัง พฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆอีกด้วย ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา การสอนเรื่องเครื่องครัวที่เด็กมีโอกาสได้เรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าในการเรียนรู้ ได้สังเกตสิ่งของเครื่องใช้ ลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง

สี่ ลักษณะการใช้งาน เด็กได้สังเกตจากการใช้การมอง การฟังเสียงดังจากการเคาะแก้วหรือจานซึ่งเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับเสียง การชิมรสชาติของอาหารที่ปรุงในแต่ละครั้ง การได้ดมกลิ่นเครื่องเทศที่นำมาใช้ในการประกอบอาหาร การได้มีโอกาสสัมผัสจับต้องเครื่องปรุงต่างๆ ว่านิ่มหรือแข็งแตกต่างกันอย่างไร การได้สำรวจวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องครัว การได้จับคู่อุปกรณ์ที่ใช้คู่กัน เช่น จานกับช้อนและส้อม แก้วน้ำกับที่รองแก้ว การได้มีโอกาสจัดประเภทของอุปกรณ์เครื่องใช้ เช่น เก็บช้อนไปไว้ด้วยกัน แก้วน้ำควรเก็บไว้ในตู้ มีดควรแยกไว้ให้ห่างจากจานชาม ถ้วยกาแฟควรเก็บไว้เป็นชุดๆ เป็นต้น การเปรียบเทียบความเหมือนความต่างของอุปกรณ์ว่ามีลักษณะเหมือนกันหรือแตกต่างกันในด้านใดบ้าง เช่น ถ้วยและจานมีลักษณะแตกต่างกัน แต่มีประโยชน์หรือลักษณะการใช้งานใกล้เคียงกัน ช้อนส้อมกับช้อนโต๊ะมีลักษณะแตกต่างกัน แต่ประโยชน์ใช้สอยเหมือนกัน ตลอดจนการเปรียบเทียบอุปกรณ์ชนิดเดียวกันแต่มีขนาดแตกต่างกันหรือสีไม่เหมือนกัน เช่น หม้อ กะละมัง แก้วน้ำ ช้อน ฯลฯ การเรียงลำดับขนาดของสิ่งของเครื่องใช้ เช่น การจัดวางช้อนจานโดยเรียงลำดับจากใหญ่ไปหาเล็ก การวางช้อนหม้อที่มีขนาดเล็กไปหาใหญ่ เป็นต้น และเด็กยังได้ฝึกทักษะด้านจำนวน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เช่น การนับจำนวนอุปกรณ์ต่างๆ การจับคู่สิ่งของที่ใช้คู่กัน เช่น หม้อกับฝาหม้อ ช้อนคู่กับส้อม แก้วน้ำคู่กับที่รองแก้ว ฯลฯ นอกจากนี้เด็กยังได้เรียนรู้เกี่ยวกับตำแหน่งของสิ่งของ เช่น แก้วน้ำที่อยู่บนโต๊ะอาหาร หม้อที่อยู่ใต้น้ำกับข้ามเตียงที่วางอยู่ใต้โต๊ะ กะละมังที่วางอยู่ข้างเครื่องกรองน้ำ ถ้วยกาแฟที่วางติดกับกระติกน้ำร้อนไฟฟ้า เป็นต้น อีกทั้งการเรียนรู้เรื่องเครื่องครัวเด็กยังได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่เป็นชื่อเรียกสิ่งของนั้นเป็นการเพิ่มพูนคำศัพท์ให้กับเด็กมากขึ้นด้วย ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าประโยชน์และคุณค่าจากการเรียนรู้นี้กับเด็กทำให้เด็กได้รับการพัฒนาความรู้ทักษะและประสบการณ์ต่างๆ หรืออาจกล่าวได้ว่าเด็กจะได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาซึ่งถือว่าการพัฒนาแบบรอบด้าน

ประโยชน์ที่ได้รับจากของเล่น

เด็กทุกคนชอบเล่น การเล่นอาจดูเป็นกิจกรรมที่ไม่มีประโยชน์ แต่อันที่จริงการเล่นช่วยให้เด็กๆ พัฒนาทักษะพิสัย ฝึกการใช้มือและสายตาให้สัมพันธ์กัน และทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อีกทั้ง การเล่นถือว่ามีประโยชน์สำหรับเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมาก การเล่นจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการตามวัยของเด็กได้ทั้งทางร่างกายอารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ทำให้เกิดการเจริญทางวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ชีวิตและสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว และคุณสาขาการศึกษาปฐมวัย มีความเห็นตรงกันว่า "การเล่น" เป็นวิธีการเรียนรู้ของเด็กที่ไม่มีใครสามารถเสนอให้รู้ได้เพราะเด็กได้สืบค้นด้วยตัวเองให้ รู้จากโรคที่แท้จริงได้รู้จักเวลาสถานที่สิ่งของสัตว์รูปทรงต่างๆ และมนุษย์กล่าวโดยสรุปก็คือการเล่นคืองานของเด็กการเล่นคือสิ่งที่เด็กพอใจสุขใจได้สนุกกว่าเรื่องและนี่คือสิ่งที่มีคุณค่าที่สุดสิ่งหนึ่งสำหรับเด็กและ

การเล่นช่วยผ่อนคลายและสนองตอบความต้องการของเด็กและช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ตลอดจนการเรียนรู้ทางด้านจริยธรรมและช่วยให้เด็กได้รับความสนุกสนานเด็กทุกคนจะเล่นทุกอย่างที่เขาพอใจการเล่นจึงมีบทบาทและอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านต่างๆ สำหรับเด็กทั้งในแง่ทักษะทางด้านร่างกายและการประสานกันของส่วนต่างๆ เด็กได้ฝึกใช้สายตาฝึกฝนฝึกการใช้ประสาทสัมผัสต่างๆ

1. การเล่นส่งเสริมพัฒนาการของคนแก่ร่างกาย การเล่นที่ช่วยพัฒนากลไกของร่างกายมาก

2. การเล่นสร้างเสริมปัญญา ไม่ว่าจะเล่นอะไรก็ตามเด็กจะได้สังเกต ค้นคว้า หยิบจับ สัมผัสสิ่งต่างๆ เด็กจะได้เรียนรู้การคิด การแก้ปัญหา ในขณะที่เล่นด้วยตนเอง การเล่นเป็นการช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางสติปัญญาได้โดยเฉพาะการเล่นที่เด็กคิดหาวิธีการต่างๆ ฝึกความสามารถในการแก้ปัญหา การวางแผน การตัดสินใจการใช้สื่อสารและการพัฒนาการ

3. การเล่นเกมส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมการเล่นจะช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาตนเองในด้านสังคมโดยการเล่นมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของผู้อื่นเด็กจะเรียนรู้ที่จะสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นได้ง่ายโดยผ่านการเล่นเช่นเด็กสามารถเล่นกับเพื่อนรุ่นเดียวกันต่างอายุกันหรือเล่นกับผู้ใหญ่ได้ก่อให้เกิดการสังเกตผู้อื่น และสามารถปรับตัวเข้าผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

4. การเล่นเกมส่งเสริมการรู้จักตนเองการเล่นทำให้เด็กรู้จักอิสระโดยแสวงหาความรู้ด้วยตนเองรู้จักช่วยเหลือตนเองเข้าใจตนเองมากขึ้นรู้จักวิเคราะห์สังเคราะห์เสียงต่างๆรอบตัวนำไปสู่การเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น

5. การเล่นเกมเสริมคุณธรรมเด็กเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆผ่านการเล่นเช่นข้อความดีความเลวกติกาการเล่นความซื่อสัตย์ความยุติธรรมการใช้เหตุผลการควบคุมตนเองการยอมรับผู้อื่นการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นการเคารพกฎการอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นต้น

6. การเล่นเกมเสริมภาวะสร้างสรรค์การเล่นทำให้เด็กพัฒนากระบวนการคิดในเชิงสร้างสรรค์จากการลงมือทำทดลองการแยกแยะเปรียบเทียบสัมผัสด้วยตนเองก่อให้เกิดการเรียนรู้และความคิดใหม่ใหม่ขึ้นทำให้เด็กเรียนรู้การสร้างสรรค์สิ่งต่างๆด้วยตนเอง

7. การเล่นเกมเป็นยาบำบัดการเล่นเกิดจากความสนใจและสมัครใจที่จะกระทำกิจกรรมเด็กจึงมีความสุขขณะเล่นได้ผ่อนคลายอารมณ์ความรู้สึกทำให้เด็กมีจิตใจที่อ่อนโยนเป็นการผ่อนคลายแรงกดดันภายในให้ละลายไปการเล่นเด็กอาจเป็นสิ่งต่างๆที่เป็นโลกสมมติเด็กบางคนมีพฤติกรรมการเล่นที่โลดโผนทารุณสัตว์ผู้ใหญ่ต้องคอยสังเกตและสอนเพื่อไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่ก้าวร้าวต่อไป

8. การเล่นเกมเป็นการออกกำลังกาย นอกจากการเล่นในลักษณะนี้จะทำให้ร่างกายแข็งแรงแล้วยังช่วยให้จิตใจปลอดโปร่งแจ่มใสเพราะเป็นการเพิ่มออกซิเจนให้สมองและทำให้เด็กตอบสนองต่อสิ่งต่างๆได้ดีขึ้นในระยะยาว

9. การเล่นเกมช่วยกระตุ้นสมองสามารถช่วยให้เด็กพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และฝึกสมองให้คิดได้เร็วขึ้นเกณฑ์ส่วนใหญ่มักให้ผู้เรียนคิดหาวิธีแก้ปัญหาอย่างรวดเร็วตราบดีที่คุณให้ลูกเล่นอยู่ในระยะเวลาที่เหมาะสมก็จะให้ประโยชน์มากกว่าโทษ

ประโยชน์ของการเล่นเกมคือการได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์การสื่อสารการวางแผนการลองผิดลองถูกการแก้ปัญหาการเรียนรู้สิ่งใหม่ใหม่เกิดการแลกเปลี่ยนข้างคิดข้างสังเกตโดยรูปแบบของการเล่นของแต่ละวัยต้องคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กเป็นสิ่งสำคัญนอกจากการเล่นจะมีประโยชน์ยังช่วยกระชับความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับเด็กซึ่งเป็นการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างครอบครัวการเล่นกับเด็กเป็นสิ่งที่คู่กันการเล่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์เกิดขึ้นด้วยความสมัครใจอีกทั้งเป็นกิจกรรมที่ให้ความสนุก สนุกแก่เด็กและยังทำให้เด็กได้เรียนรู้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัวซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์และความรู้ให้แก่เด็กโดยประสบการณ์ที่เด็กได้จากการเล่นจะนำไปสู่การรับผิดชอบต่อตนเองผู้อื่นและช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและผู้อื่นได้อย่างมีความสุขดังนั้นการเล่นจึงเป็นหัวใจสำคัญสำหรับการพัฒนาความสามารถด้านต่างๆของเด็กเพื่อให้เด็กสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมเมื่อเติบโตขึ้น

4. *ขั้นตอนวิเคราะห์การเดิน และการนำของเดินไปใช้*

4.1 วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของของเล่นที่นำไปใช้ และอธิบายเพิ่มเติม

ชุดครัวหรรษา (ชิ้นที่ 1)

จุดแข็ง

เป็นของเล่นที่มีความคล้ายกับของจริงมาก ดึงดูดความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี และยังดึงจินตนาการในการเล่นบทบาทสมมุติด้วยของเล่น ชุดครัวหรรษาออกมาได้อย่างสมจริง ทั้งยังส่งเสริมให้รู้จักการระมัดระวังจากการเล่นของเล่นชุดนี้ สู่การปฏิบัติตัวในชีวิตจริงได้

จุดอ่อน

ของเล่นยังไม่ครบชุด ขาดอุปกรณ์เสริม เช่น หม้อ กะทะ ฯลฯ

ชุดครอบครัวมินิคาร์(ชิ้นที่ 2)

จุดแข็ง

เป็นของเล่นที่มีความคล้ายกับของจริงมาก ดึงดูดความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี และยังดึงจินตนาการในการเล่นบทบาทสมมุติด้วยของเล่น ชุดครอบครัวมินิคาร์ออกมาได้อย่างสมจริง ทั้งยังส่งเสริมให้รู้จักการระมัดระวังจากการเล่นของเล่นชุดนี้ สู่การปฏิบัติตัวในชีวิตจริงได้

จุดอ่อน

ของเล่นมีขนาดเล็ก และมีจำนวนน้อย

4.2 เขียนบรรยายสรุปพฤติกรรมการเล่นของเล่นที่นำไปใช้กับเด็กทั้งสองชิ้นและวิเคราะห์พฤติกรรมการเล่นของเล่นที่นำไปใช้ว่าสอดคล้องกับประเภทของการเล่นประเภทใด

การเล่นของเด็กก็มีความแตกต่างกันไปในแต่ละวันเวลาและแต่ละบุคคลตามสภาพกาลและความพอใจของเด็กทั้งนี้ เนื่องจากการเล่นแต่ละเซตให้ความสนใจหรือดึงดูดใจได้แตกต่างกันบางครั้งก็ชอบดูคนอื่นเล่นหรือบางครั้งก็ส่งเป็นกิจกรรมที่ร่วมกับคนอื่นมีการผลัดเปลี่ยนวัตถุกันเล่นเด็กแต่ละคนมีโอกาสนเล่นในรูปแบบต่างๆ กัน การเล่นของเล่น ชุดครัวหรรษา(ชิ้นที่ 1) และ ชุดครอบครัวมินิคาร์(ชิ้นที่ 2) เป็นการ เล่น ประเภท

เล่นสมมติ โลกของการเล่นสมมติเป็นการเล่นที่โดดเด่นมากของเด็กวัยเด็กตอนต้น สำหรับเด็ก การเล่นชนิดนี้เป็นโลกแห่งความจริง เด็กมักลอกเลียนโลกสมมติจากเรื่องราวในชีวิตจริงที่ได้พบเห็น เช่น เป็นครูนักเรียน พ่อแม่ ทำกับข้าว ฯลฯ หรือบางครั้งก็ลอกเลียนจากเรื่องราวที่ตนได้ยินได้ฟังจากนิทาน

4.3 วิเคราะห์สาเหตุที่เด็กสนใจเล่นของเล่นที่ผลิตว่าเป็นเพราะเหตุใดสอดคล้องกับทฤษฎีของนักการศึกษาคนใดเพราะเหตุใดในกรณีที่ดีไม่สนใจของเล่นที่ผลิต เป็นเพราะเหตุใด

ทฤษฎีการเล่นโดยสัญชาตญาณ(Pre-exercise or Practice)

คาร์ล กรูส (Karl Groos) กล่าวว่าเด็กมีสัญชาตญาณในการเล่นเพื่อฝึกฝนทักษะต่างๆที่จะต้องใช้เมื่อโตขึ้น เนื้อหาของการเล่นจะเชื่อมโยงกับพฤติกรรมของผู้ใหญ่หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กเช่นในมุมบทบาทสมมติของโรงเรียน อนุบาลเรามักเห็นเด็กเล็กเล่นบทบาทต่างๆเช่นเล่นเป็นพ่อเป็นแม่ตำรวจหรือหมอซึ่งการเล่นนี้เป็นพฤติกรรมเลียนแบบผู้ใหญ่ที่เด็กได้เห็นในชื่อประจำวันและการเรียนแบบที่จะเป็นการฝึกทักษะที่จะต้องใช้เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไป

แนวคิดและทฤษฎีการเล่นของจอห์น ดิวอี้ (John Dewey)

จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) นักจิตวิทยานักปรัชญาและนักปฏิรูปการศึกษาชาวอเมริกันเชื่อว่า การเรียนรู้ที่เด็กเรียนรู้จากการเล่นขึ้นอยู่กับความสนใจของเด็กและการเล่นควรเป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน เช่น มุมบ้าน มุมไปรษณีย์ มุมร้านค้า และมุมหมอ เค้กเชื่อว่าการเล่นช่วยเตรียมเด็กไปสู่อาชีพของผู้ใหญ่นี้คือสาเหตุที่เค้กจัดมุมต่างๆ

แนวคิดและทฤษฎีการเล่นของรูดอล์ฟ สไตลเนอร์ (Ludolph Steiner)

รูดอล์ฟ สไตลเนอร์ (Ludolph Steiner) นักปรัชญาและนักศึกษาวาดออสเตรียพวงนี้เริ่มโปรแกรมการศึกษาวาดอกเมล์แล้วคิดว่าการเล่นของเด็กเป็นการเลียนแบบชีวิตเช่นเด็กจะเล่นกอดบ้านทุกพื้นที่ทำอาหารการเล่นเหล่านี้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ของเด็กเพราะเด็กได้ใช้วัยวะส่วนต่างๆของร่างกายเคลื่อนไหวได้ฝึกทางนิติกานต์ได้เล่นเช่นนี้ช่วยสร้างนิสัยในการรักการทำงานทำให้เด็กเป็นคนขยันและการเล่นนี้จะช่วยฝึกสมาธิด้วย

การเล่นมีบทบาทสำคัญมากต่อเด็กปฐมวัยการเล่นช่วยปลดปล่อยพลังที่มีอย่างล้นเหลือในตัวเด็กช่วยให้เกิดการผ่อนคลาย ช่วยฝึกฝน ทักษะต่างๆ ช่วยพัฒนาความคิด สติปัญญา และสังคม ไปพร้อมๆ กันช่วยคลายความกังวล เป็นการเลียนแบบชีวิตจริงของเด็ก เพื่อเตรียมพร้อมกับการเติบโตต่อไปในอนาคต การเล่นเป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องบังคับให้ทำตามปกติในชีวิตของเด็กนั้นเด็กจะชอบเล่นอยู่แล้ว ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสเล่นให้มากที่สุด

ภาคเหนือ

อ้างอิงจาก

เอกสารประกอบการเรียน 1071304 วิชาการเล่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก (Play for enhancing Child Development) อาจารย์ ดร.จุฬินทิพา นพคุณ และคณะ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ภาพก่อนและหลังการทำของเล่น
ชุดครัวธรรมชาติ (ชั้นที่ 1) ชุดครอบครัวมินิคาร์ (ชั้นที่ 2) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

ภาพก่อนและหลังการทำของเล่น
ชุดครัวธรรมชาติ (ชั้นที่ 1) ชุดครอบครัวมินิคาร์ (ชั้นที่ 2) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

ภาพก่อนและหลังการทำของเล่น
ชุดครัวหรรษา (ชั้นที่ 1) ชุดครอบครัวมินิคาร์ (ชั้นที่ 2) สำหรับเด็กอายุ 3-4 ปี

